ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Jo Di Graphics

Η επίθεση της Ε.Ε. στην Ελλάδα

Γράφει ο **Γιώργος Βασιλάτος**

Οι κοκορομαχίες στην Ευρώπη του κατεστημένου και των αφεντικών, φαίνεται να είναι το αναπόφευκτο φινάλε ενός απαράδεκτου θεάτρου που παίζεται ανάμεσα στην Ελλάδα και τους πιστωτές ενός επονείδιστου και εντελώς αμφισβητήσιμου χρέους. Στην πραγματικότητα, οι Ευρωπαίοι ηγέτες και οι θεσμοί τους αρχίζουν επιτέλους να αποκαλύπτουν την αληθινή φύση του χρέους, και η απάντηση είναι αυτή που πάντα εμείς προσπαθούσαμε να επικοινωνήσουμε στο λαό. Πρόκειται για την εξουσία και την παραβίαση των δικαιωμάτων του λαού που σημαίνουν πολύ περισσότερα από τα χρήματα και την ευρωπαϊκή "δήθεν" οικονομία του κεφαλαίου.

Φυσικά, οι οικονομικές νουθεσίες πίσω από το πρόγραμμα που η "τρόικα – θεσμοί" (η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο) πλάσαραν στην Ελλάδα πριν από πέντε χρόνια, ήταν βαρέλι χωρίς πάτο. Αποτέλεσμα; Η μείωση κατά 25% του ΑΕΠ της χώρας. Κανενός είδους ύφεση δεν ήταν τόσο σκόπιμη και με τέτοιες καταστροφικές συνέπειες σε καιρό ειρήνης: Ας αναλογιστούμε όλοι. **60% ποσοστό ανεργίας στη νεολαία.** Τι άλλο θέλετε δηλαδή εσείς που με Gucci και Louis Vitton διαδηλώνετε, δήθεν, στο Σύνταγμα;

Είναι εντυπωσιακό, έως εξοργιστικό που η τρόικα δεν αναλαμβάνει την ευθύνη για όλα αυτά. Καμία, έστω ελάχιστη παραδοχή για τις δολοφονικές προβλέψεις και τα αποτυχημένα μοντέλα που έχουν. Αλλά αυτό που είναι ακόμη πιο εκπληκτικό είναι ότι οι ηγέτες της Ευρώπης, ιδιαίτερα της Νότιας, δεν έχουν ακόμη μάθει. Και καλά αυτοί… Αυτοί και οι συνδυασμοί που τους υποστηρίζουν είναι υποτελείς και αποδεικνύουν με ζέση, συνεχώς, τις "υπηρεσίες" τους.

Στο μεταξύ η τρόικα ακόμα απαιτεί από την Ελλάδα να επιτύχει πρωτογενές πλεόνασμα του (εκτός των πληρωμών τόκων) 3,5% του ΑΕΠ μέχρι το 2018. Την ίδια ώρα διακεκριμένοι οικονομολόγοι, ανήκοντες σε διάφορους ιδεολογικούς χώρους καταδίκασαν αυτόν τον στόχο – τιμωρία, γιατί αυτό αναπόφευκτα, θα οδηγήσει σε μια βαθύτερη ύφεση.

Πράγματι, ακόμη και αν το χρέος που μας φόρτωσαν αναδιαρθρωθεί πέρα από κάθε φαντασία, η χώρα θα παραμείνει σε ύφεση εάν οι ψηφοφόροι δεν δεσμευτούν στην επίτευξη του στόχου της τρόικας στο δημοψήφισμα για το συμπληρωματικό πρόγραμμα που θα διεξαχθεί αυτό το Σαββατοκύριακο. Τιμωρία, κυρίες και κύριοι. Οπότε δε δεχόμαστε τίποτε άλλο εκτός από ΝΑΙ! **Αυτές είναι οι διαταγές από τα αφεντικά, ντόπια και ξένα….**

Και κάτι άλλο. Ακόμα και με τα καπιταλιστικά δεδομένα, όσον αφορά στη μετατροπή μεγάλου πρωτογενούς ελλείμματος σε πλεόνασμα, λίγες χώρες έχουν καταφέρει κάτι σαν αυτό που μας επέβαλαν να πετύχουμε τα τελευταία πέντε χρόνια. Με χάσιμο δικαιωμάτων, αυτοκτονίες, ανεργία, υποβάθμιση της υγείας και όλα αυτά για τα οποία λέμε και τα ξαναλέμε και καταντάμε γραφικοί. Κι, αν και το κόστος από την άποψη του ανθρώπινου πόνου ήταν εξαιρετικά υψηλό, οι πρόσφατες προτάσεις της ελληνικής κυβέρνησης Συ.Ριζ.Α – Αν.Ελ. συνέβαλαν σε μεγάλο βαθμό προς την ικανοποίηση των αιτημάτων των πιστωτών.

Πρέπει να καταστεί σαφές: σχεδόν τίποτα από το ποσό των χρημάτων που ψευτοδάνεισαν στην Ελλάδα έχει πράγματι μείνει εδώ. Πληρώνουμε τους πιστωτές του ιδιωτικού τομέα – συμπεριλαμβανομένων των γερμανικών και γαλλικών τραπεζών. Η Ελλάδα δεν έχει πάρει, ούτε ένα κομμάτι ψωμί, παρά μόνο υποσχέσεις, διαταγές κι επιπλήξεις, πληρώνοντας υψηλό τίμημα για τη διατήρηση των τραπεζικών συστημάτων των χωρών αυτών. Το ΔΝΤ και οι άλλοι "επίσημοι" πιστωτές δεν χρειάζονται στην πραγματικότητα, τα χρήματα που "δανείζουν". Το πιθανότερο σενάριο είναι ότι τα χρήματα που "πήραμε",απλά να "εκμισθωθούν" και πάλι στη χώρα και το λαό της.

Αλλά, και πάλι, δεν είναι για τα λεφτά. Είναι σχέδιο σχετικό με τη χρήση «προθεσμίας» για να αναγκάσουν τη χώρα να υποταχτεί και να αποδεχτεί το απαράδεκτο – όχι μόνο τα μέτρα λιτότητας, αλλά και άλλες οπισθοδρομικές, καπιταλιστικές, φεουδαρχικές, αποικιοκρατικές και τιμωρητικές πολιτικές. Πειραματόζωο η Ελλάδα, προς γνώση και συμμόρφωση των υπολοίπων…

Αλλά γιατί η "δημοκρατική" μερκελική Ευρώπη το κάνει αυτό; Γιατί οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιστέκονται στο δημοψήφισμα και αρνήθηκαν ακόμα και να παρατείνουν κατά μερικές ημέρες την προθεσμία της 30 του Ιούνη για την επόμενη πληρωμή της χώρας στο ΔΝΤ; Δεν είναι η Ευρώπη τα πάντα για τη δημοκρατία; Ή τουλάχιστον, έτσι δε λένε κάποιοι εντός κι εκτός Ελλάδας; "'Εγκριτοι" και "σοφοί" υπηρέτες του σάπιου ευρωπαϊκού κατεστημένου των τραπεζιτών και μεγαλοεπιχειρηματιών?

Το Γενάρη, ο λαός ψήφισε για μια κυβέρνηση αποφασισμένη να τελειώνει με τη λιτότητα, να

σκίσει μνημόνια, να δώσει πίσω δικαιώματα που χάθηκαν κλπ, κλπ, άλλα όμορφα.

Αν η κυβέρνηση, απλά, εκπλήρωνε τις προεκλογικές υποσχέσεις της, θα είχε ήδη απορρίψει την πρόταση για συμφωνία. Άλλωστε, είχε την καθαρή εντολή από τη λαϊκή ετυμηγορία. Αλλά άφησε στο λαό την ευκαιρία να ζυγίσει όχι το σκίσιμο των μνημονίων κι όλα τα παραπάνω, αλλά μόνο ένα ΝΑΙ ή ένα ΟΧΙ σε μια συμφωνία που πρότειναν οι "εταίροι". Το αποτέλεσμα αυτού κατέληξε να είναι κρίσιμο για τη μέλλον της χώρας.

Αυτή η διαδικασία για τη λαϊκή νομιμοποίηση, μέσω ενός δημοψηφίσματος, είναι ασυμβίβαστη με την πολιτική της ευρωζώνης, η οποία ποτέ δεν είχε και τόσο καλές σχέσεις με τη δημοκρατία όπως αυτή, υποτίθεται, πως εννοείται. Οι περισσότερες από τις υπόδουλες κυβερνήσεις των μελών της δεν ζητούν την έγκριση του λαού τους για να παραδώσει τη νομισματική τους κυριαρχία στην ΕΚΤ. Όταν η σοσιαλδημοκρατική Σουηδία το έκανε, οι Σουηδοί είπαν όχι. Κατάλαβαν, απόλυτα, ότι η ανεργία στη χώρα θα αυξηθεί αν η νομισματική πολιτική τεθεί κάτω από μια κεντρική τράπεζα που δρα μονόπλευρα σχετικά με τον πληθωρισμό, και δε θα έδειχνε και τόσο μεγάλη προσοχή στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της χώρας. Η οικονομία θα υπέφερε, επειδή το οικονομικό μοντέλο που στηρίζεται στην ευρωζώνη βασίζεται σε σχέσεις εξουσίας που έχουν τους εργαζομένους σε μειονεκτική θέση, σε δευτεροτρίτη μοίρα.

Είμαστε σίγουροι για αυτό που βλέπουμε σήμερα και 16 χρόνια μετά. Μια ευρωζώνη θεσμοθετημένη με αυτές τις σχέσεις, είναι το αντίθετο της δημοκρατίας (όπως αυτή για κάποιους εννοείται): Πολλοί ευρωπαίοι ηγέτες θέλουν να αποδομήσουν οποιαδήποτε προσπάθεια αριστερής διακυβέρνησης μια ευρωπαϊκής χώρας, ακόμα και αυτής της "πρώτης φοράς αριστερά" κυβέρνησης του Αλέξη Τσίπρα, αν και κάθισε στο ίδιο τραπέζι να διαπραγματευτεί μαζί τους. Οποιαδήποτε κυβέρνηση αριστερή ή έστω με ψήγματα αριστεροσύνης αποτελεί κόκκινο πανί. Το παντεσπάνι είναι γλυκό και δεν είναι διατεθειμένοι να το μοιραστούν.

Είναι εξαιρετικά άβολο, για αυτούς, να έχουμε στην Ελλάδα μια κυβέρνηση που θα έχει κάποιες εν δυνάμει αντιθέσεις με τους τύπους των πολιτικών που ευνοούν την αύξηση της ανισότητας σε τόσες πολλές προηγμένες χώρες, και ότι έτσι μπορεί να υπάρξει μια κάποια ανάσχεση της ανεξέλεγκτης εξουσίας του πλούτου. Φαίνεται να πιστεύουν ότι μπορούν τελικά να ρίξουν την ελληνική κυβέρνηση με τον εκφοβισμό της σε αποδοχή μιας συμφωνίας δουλοπρέπειας που έρχεται σε πλήρη αντίθεση όχι μόνο με τη λαϊκή εντολή, αλλά και με κάποιους λιγότερο φανατικούς μνημονιακούς.

Δεν είναι δύσκολο να πω τι θα ψηφίσω στις 5 Ιουλίου. Η έγκριση ή η απόρριψη των όρων της τρόικας λοιπόν έχει δύο όψεις.

Μια ψήφος "ναι" θα σημάνει την ύφεση σχεδόν χωρίς τέλος. Μια εξαντλημένη χώρα – η οποία έχει εκποιήσει το σύνολο των περιουσιακών της στοιχείων, της οποίας η νεολαία έχει μεταναστεύσει, που ο αριθμός αυτοκτονιών είναι ο πληθυσμός μιας επαρχιακής πόλης – ίσως τελικά να λάβει συγχώρεση από τους "εταίρους" της. Αφού μεταβληθεί σε κανονική αποικία κι αφού συρρικνωθεί σε μια πλήρως ελεγχόμενη οικονομία, η Ελλάδα θα μπορούσε τελικά να είναι σε θέση να πάρει βοήθεια – ελεημοσύνη από την Παγκόσμια Τράπεζα. Όλα αυτό μπορεί να συμβεί μέσα στην επόμενη δεκαετία, ή ίσως στη μεθεπόμενη. Χαμένη αξιοπρέπεια, χαμένες ζωές, χαμένοι αγώνες αιώνων.....

Ένα ΟΧΙ όμως θα αφήσει τουλάχιστον ένα ενδεχόμενο, ανοιχτό, να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας. Να διαμορφώσουμε ένα μέλλον που δε θα βασίζεται, όπως στο παρελθόν, σε ψεύτικη ευημερία. Ένα μέλλον πολύ πιο αισιόδοξο από τα παράλογα βασανιστήρια που μας έχουν υποβάλει οι Ευρωπαίοι "εταίροι" μας.

Ξέρω καλά τι θα ψηφίσω.

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΤΟΥΣ ΝΤΟΠΙΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΦΕΡΤΕΣ, ΟΧΙ ΣΕ ΠΑΛΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ, ΝΑΙ ΣΤΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ, ΝΑΙ ΣΤΟ ΛΑΟ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ!